

Kjøbenhavnsposten.

15de Aarg.

Tirsdagen d. 28. September 1841.

Nr. 266.

Kjøbenhavn den 28de September 1841.

— Igaar var det den 27de September, altsaa 42 Aarsdagen efter den Ytringsfrihedens Ordning, som i en Menneskealder bragte, man kan vel gjerne sige, al Discussion om vort Fædrelands ydre og indre politiske Forholde til at forstumme, saavidt de danske Grændser naaede. Denne Dag er gaaet hen som enhver anden, navnligen uden Losning af nogle af de mange Baand, der, ifolge den offentlige Menings oste og uden nogen egenlig Modsigelse udtalte Overbeviisning, paa en altfor byrdefuld Maade besvære vor Journalistik. Imidlertid har Cancelliet dog igaar i al Stilhed bestættiget sig med Trykkesfrihedens Ordning — til dagligt Huusbehov. Thi foruden at „Fædrelandets“ Beslaglæggelse iforgaars formodentlig har været under Forhandling i Collegiet, har dette som Trykkesfrihedens bestaltede og omsigtige Bevogter paaført os — hvis vi ellers kunne føste Lid til „den Berl. Tid.“ — en ny Action. Gjenstanden for denne nye Sag hører just ikke til dem, der have Nyhedens friske Interesse hos sig; den er en Artikel, som Pluralisten af vores Læsere sikkertigen forlangt have ladet gaae i Glemme. Den instituerede Tiltale skal nemlig angaae nogle i „Kjøbenhavnsposten“ Nr. 51 for indeværende Aar indførte Bemærkninger om Forholdene i Tranquebar. I bemeldte Nr. 51, der udgik den 20de Febr., findes virkelig en Betragtning over Ønskeligheden af at Den tilsigtede Plan om Coloniens Afskændelse snarest muligt maatte blive realiseret. Hvis Politimesterens Medhjælp ikke underordnede sig Cancelliets Anskuelser i Trykkesfrihedsanliggender i den Grad, at han den 28de September, maa ske vilde ansee det for utiladeligt, efterat Cancelliet har troet at finde noget Ulovmedhørdeligt deri, skulde vi have opfrisket den omhandlede Artikel ved at astrykke den ordret. Da vi imidlertid ikke funne forlade os paa Medhjælpens Fasthed og Selvständighed i Veddommelsen af, hvad der bor underkastes Beslaglæggelse og hvad der bor undgaae Beslaglæggelse, skulle vi indskrænke os til et Referat af hin Artikel. Deri fremstilles den Familie-Nexus, der fandt (og tildeels endnu finner Sted forsaavidt Doden ikke har gjort en Forandring) mellem de Embedsmænd, der udgjore Negerings- Nets- og Politi-Personalet i vores østindiske Besiddelser. Navnligen ansøres, som henhorende til een og samme Familie, følgende Embedsmænd: 1) Oberst v. Nehling, Generalgouverneur over vores østindiske Besiddelser og Gouver-

neur i Tranquebar (senere afgaet ved Døden); 2) Etatsraad Hansen, Gouverneur eller Chef i Serampore, gift med en Datter af Oberstinde Nehlings Søster og saaledes Oberstens Neveu (nu Generalgouverneur); 3) Regeringsraad Tiemroth, Dommer, Skriver, Politimester, Foged, Auctions- og Skifteforvalter i Tranquebar, gift med en Datter af Oberstinden Broder, folgelig ligeledes Oberstens Neveu; 4) kongl. Fuldmægtig Møller, const. Gouvernementsscretair i Tranquebar, forlovet med Oberst Nehlings ældste Datter, altsaa hans præsumptive Svigerson; 5) kongl. Fuldmægtig Nehling, Assistent hos Dommeren, Oberstens Son; 6) Kammeraad Wodschou, forhenværende Raadsmedlem i Serampore, gift med Oberstinde Nehlings Søster og folgelig Oberstens Sønner og desuden 7) næsten samtlige Damer paa Tranquebar. Dernæst anstilles der nogle Betragtninger over Virkningerne af, at de højere Embedsmænd paa Colonien ere saa nær forbundne. Endelig opfordres en derværende østindisk Embedsmand, nemlig 3die Negeringsraad, Bogholder, Equipagemester og Auctionsdirecteur i Serampore, Kammerjunker Sehestedt (nu entlediget) til at belyse Coloniens Tilstand. — Blandt de forskellige Betragtninger, hvortil denne vor nyeste Action kan give Anledning, skulde vi kun fremhæve: for det Forste, at det ofte synes umuligt at gætte, hvilke Artikler der funne blive Gjenstand for justitiel Forfolgning, naar Cancelliets 5 Medlemmer, til hvilke det er overdraget med „Kraft og Nidkærhed“ at haandhæve Presselovgivningens Bestemmelser, først efter et Forløb af 7 Maaneder og 5 Dage ere i Stand til at udfinde, om der ikke muligvis funde findes noget Lovstridigt i en Spalte, og for det Andet, at der vistnok ikke paa den hele Klode gives noget Land, hvor man paa højere Steder ssænker Pressen saa stor Opmærksomhed som i vort lille Danmark; thi vi vide ikke i hvilket Land det Offentlige beordrer nogle Bemærkninger i et Dagblad undersøgte af Domstolene efter syv Maaneders Forløb.

— Et yderligere Bevis paa det kgl. danske Cancellies utrættelige Nidkærhed i at vaage over vor Trykkesfriheds Indskrænkninger have vi ligeledes igaar erholdt ved nemlig at modtage Nettens Anmeldelse om, at den mod dette Blads forrige Redacteur anlagte Sag angaaende Indholdet af trende Artikler i Nr. 141 for f. A., af hvilke den ene angif det Dagen i Forveien afholdte Balpareé paa Christiansborgs Slot, — den desværre

Frdn. 27de Sept. 1790 § 10, deels forsaaevd han, ved sine Be-
strebler for at sætte Generalgouverneuren i Særdeleshed som
Bestyrelsen af Verne i det Hele i et forhadt Lys, har handlet
imod de ham efter hans Embedsstilling paalagte Pligter og sin
i saa Henseende aflagte Ed. For Hoiersteret er Justitsraad Ble-
chingberg Actor og Auditeur Liebenberg Defensor. — Sagen
imod Elise Kirstine Juul, under hvilken hun er idømt en Mulct
af 400 Rbd. og 3 Aars Censur, er anlagt paa Grund af de af
hende fremforste Injurier imod Bysogden i Odense, Kammerjunk-
ter Blaumann og Procurator Søren Hansen i et af hende ud-
givet Glyvestrift, betitlet „Criminalret og Rechtspleie i Danmark,
et Ugeskrift for Overmand“. For Hoiersteret er Auditeur Lieben-
berg Actor og Advocat Bunzen Defensor. — Sagen imod
Skibscapitain Christensen, under hvilken han er idømt at bøde
sine 3 Mark, er anlagt paa Grund af nogle af ham mod Skip-
per Peter Ambrosius fremforste trykte Injurier. For Hoier-
steret er Auditeur Liebenberg Actor og Justitsraad Blechingberg
Defensor. — Af Trykkesfrihedsager, der ere blevne behandlede
som civile Sager, har der desuden været 2 indankede for Hoier-
steret i indeværende Hoiersteretsaar, hvoraf den ene er paadømt,
den anden endnu staer tilbage. Den paadømte er den bekjendte
Sag, under hvilken Kjøbenhavnspostens Udgiver og Redactions-
secretair indankede en Criminelkammer-Kjendelse, hvorved de
vare tilpligtede at opgive Bladets Medarbeidere under Falsmaals-
straf, men hvorfor de fritoges ved Hoiersterets Dom. Justitsraad
Hoegh-Guldberg forte, som tidligere ansort, deres Sag. Den
endnu tilbagestaende er en af Cand. juris Troel for Hoiersteret
indanket Sag, under hvilken han ved Hof- og Stads-Rettens
Dom af 22de Februar dette Aar paa Grund af fornærmeige
Udladelser og Beskyldninger imod „Fædrelandets“ daværende
Redacteur, Balthazar Christensen, er idømt en Mulct af
200 Rbd. og 1 Aars Censur. Sagen er indstøvet til
Hoiersteretsaaret 1842. — Af de øvrige Sager, som snarest
kunne ventes foretagne i Hoiersteret, fortjener i Særdeleshed at
udhæves den bekjendte Helholm-Sag, der har været meddeelt i
Procurator F. M. Langes Archiv for criminelle Sager, og un-
der hvilken Peder Hansen Kromann, Claus Christensen Brit-
sen, Peder Nielsen Bruhn og Christen Nielsen Hansen tilstales
for Forseelser imod Toldvæsenet og Bodil Hansdatter af Hel-
holm, Møller og Danneborgsmand Niels Larsens Enke, og
forhenværende Djærestekarl, nu Gaardmand Christen Olsen af
Agersoe saggives for begaet Meened. Advocat Bunzen er
Actor, Justitsraaderne Blechingberg og Hoegh-Guldberg samt
Auditeur Liebenberg Defensorer for Hoiersteret.

— Udnavnelser. Under 17de dennes har Hs. Maj. allern.
udnævnt Sognepræst for Aastrup Menighed i Haderslev Provsti,
S. V. Hørrel, til Sognepræst for Moltrup og Bjerning Menig-
heder i samme Provsti; under 24de f. M. Secretair ved Pin-
neberger Landdrostiet, S. G. E. Thaden til Raad i den hol-
stenske Overret, og hvidværende Præst i Collmar i Provstiet
Münsterdorf J. Groth til Præst i Brügge i Provstiet Kiel. —
Under f. D. er der allern. meddeelt de juridiske Candidater, W.
C. Andersen fra Christiansfeld, J. A. Wolshagen fra Tønnin-
gen, R. F. T. Schreiter fra Kiel, A. Wickmann fra Nabekir-
chen og W. C. Hansen fra Hohenfelde Bestallinger som Under-
retsadvocate, de tre forstnævnte for Hertugdommerne Slesvig
og Holsten, de to sidstnævnte for Hertugdommerne Slesvig,
Holsten og Lauenborg. (B. T.)

— „Den 18de September“, fortæller en kjøbenhavns Corre-
spondent i „Viborg Avis“, „fortalte et Farvel fra Skovshoved

paa Provesteen. Farveliet blev stor knust af den heftige Bolge-
gang og fun med stor Anstrengelse lykkedes det de tre Mænd,
der udgjorde sammes Besætning, at klyne sig fast til de
Ruiner, der ere tilbage af Provesteen. Med Døden for Die
tilbragte de en frygtelig Nat, og da Ingen om Morgenendnu
bemærkede dem, besluttede Føreren at anvende sine saa tilbage-
blevne Kræfter til at svømme i Land. Det lykkedes ham ogsaa at
naae Strandbredden, men i en yderst mat og afkæstet Tilstand,
i hvilken han blev funden af de ved Krudtaarnet posterede
Skildvagter og som livløs bragt til den inspectionshavende Ser-
geant ved Krudtaarnet, Birkhauge, ved hvis Omhu han igjen
bragtes til Live. De to andre, der endnu befandt sig paa Prove-
steen, blev derpaa afhente med en Baad og alle Midler lige-
ledes forsøgte for igjen at bringe dem til sig selv“.

— (Sjællandsposten.) Efter en os tilføjet Beretning om
Hostens Udsald i den sydlige Del af Sjælland, meddele vi
Følgende, denne Gjenstand betræffende: Augens Udbytte maa i
det Hele antages for langt under middelmaadt, ja i enkelte
Tilfælde maatte endog saa slet, at Landmanden vel neppe har
hostet det fornødne Fode- og Sædeforn. Bygget har i Almin-
delighed givet en god Host saavel i Henseende til Quantitet som
Qualitet, dog vil det neppe blive meget vægtigt eller stort i
Kjernen. Havnen har, baade hvad Quantitet og Qualitet an-
gaaer, bragt et særdeles godt Udbytte. Mesterne ere næsten al-
deles mislykkede. Kartoflerne ere endnu kun paa saa Steder
optagne, men hvor Optagningen er tilendebragt, synes Land-
mændene at være særdeles tilfredse med Udbytten. Kloverosten
har kun givet et maadeligt Product, da Kloveren enten blev be-
dærvet paa Skaaren eller var for grov i Straaet. Engene ere
tildeels først slaaede i Eftersommeren, og Host endnu kun for
en lidet Del bragt i Huus. Vi have vel modtaget nogle Ef-
terretninger om Hosten i andre Egne af Sjælland, men da disse
ere deels usfuldstændige, deels meget afgivende, anse vi deres
Offenliggjørelse for unyttig.

— I „Augsb. All. Zeit.“ skrives fra Rom under 13de dennes:
„Igaar er Thorvaldsen i bedste Velgaaende vendt her tilbage
til sin anden Fødestad, efter en Fraværelse af over tre Aar.
Mange Konstnere og Beundrere af alle Nationer vare dragne
den feirede Olding imøde til La Storia. En anden Skare af
Konstnere oppebiede hans Ankomst ved Ponie molle, hvor Dr.
H. Schulz fra Dresden i en poetisk Tale tolkede den talrige For-
samlings Følelser. Idag blev han hilset af Academiet St. Lu-
ca's Professorer og Medlemmer, og hans talrige Venner og
Beundrere præmmede til for at slutte den Længesavnede i deres
Arme. Der arrangeres flere Festligheder, som, naar han har
udhøilet sig, skulle finde Sted til Ere for ham.“

— Siden Walter Scotts Død har der i England ikke væ-
ret nogen berømtere eller mere yndet historisk Roman-Forfatter
end den engelske Historiograph George Payne Rainsford Ja-
mes. Hans Romaner udgjøre en Række af historisk-romantiske
Malerier, der i Henseende til Liv i Fortællingen, den naturtro
og consequente Opsatning af de handlende Personers og fornem-
meligt Hovedpersonernes Charakter, den harmoniske Forbindelse
i Handlingens Gang og de sande Skildringer af den Tids Sæ-
der og Skifte, som fremstilles, ikke overtræffes af Mange. For-
fatteren, der endnu er i sin kraftigste Manddomsalder, han er
født 1801, forener med fortrinlige historiske Kundskaber, (der be-
virkede, at Wilhelm den 4de, uden nogen Foranledning fra
hans Side, udnævnte ham til Historiograph), en levende og frugt-
bar Phantasii, dyb Menneskekundskab og en sjeldven Evne til